II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2020/526

av den 15 april 2020

om återinförande av en slutgiltig utjämningstull på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien när det gäller Jindal Saw Limited till följd av tribunalens dom i mål T-300/16

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 av den 8 juni 2016 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ([1]), särskilt artiklarna 15 och 24.1, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

(1) Den 17 mars 2016 antog kommissionen genomförandeförordning (EU) 2016/387 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import till unionen av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien ([2]) (nedan kallad *den omtvistade förordningen*).

1.1 Tribunalens dom

(2) Jindal Saw Limited (nedan även kallat *Jindal*) och dess närstående importör, Jindal Saw Italia SpA (nedan tillsammans kallade *sökandena*) väckte talan mot den omtvistade förordningen vid tribunalen. Den 10 april 2019 meddelade tribunalen sin dom i mål T-300/16 ([3]) avseende den omtvistade förordningen (nedan kallad *domen*).

(3) Tribunalen fann att beräkningen av storleken på förmånen för Jindal till följd av tillhandahållandet av järnmalm mot för låg ersättning stred mot artikel 6 d i den grundläggande antisubventionsförordning som var i kraft vid tidpunkten för den ursprungliga undersökningen ([4]) (nedan kallad *den grundläggande antisubventionsförordningen*). I synnerhet slog tribunalen fast att de faktiska transportkostnaderna för Jindal från gruvan till dess anläggning i Indien var högre än de som kommissionen beaktade i beräkningen av det genomsnittliga inköpspriset för järnmalm i Indien. Tribunalen menade att denna skillnad i transportkostnaderna innebär att det pris som Jindal anskaffade järnmalm till på den indiska marknaden i praktiken var högre än det genomsnittliga inköpspris som kommissionen använt för fastställandet av ersättningsnivån, vilket i sin tur oundvikligen får konsekvenser för den fördel som beviljas denna

([1]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 55.
([2]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/387 av den 17 mars 2016 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien (EUT L 73, 18.3.2016, s. 1).
([3]) Tribunalens dom (första avdelningen i utökad sammansättning) av den 10 april 2019, Jindal Saw Ltd och Jindal Saw Italia SpA mot Europeiska kommissionen, T-300/16, ECLI:EU:T:2019:235.
([4]) Rådets förordning (EG) nr 597/2009 av den 11 juni 2009 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 188, 18.7.2009, s. 93) (ersatt av förordning (EU) 2016/1037).

exporterande tillverkare ([5]). Tribunalen fann därför att kommissionen åsidosatt artikel 3.2 och artikel 6 d i den grundläggande antisubventionsförordningen (genom att felaktigt godtyckligt välja ut vissa poster i Jindal Saws leveranskostnader för beräkningen av den genomsnittliga standardkostnaden för transport) samt artikel 15.1 tredje stycket i den grundläggande antisubventionsförordningen (genom att fastställa utjämningstullen till en nivå som överstiger de utjämningsbara subventionerna).

(4) Tribunalen fann också att kommissionen hade begått ett fel i samband med prisunderskridandeberäkningen för sökandena. I detta fall beaktade kommissionen för unionsindustrins vidkommande antingen produktionsenheternas priser från fabrik ([6]) när de sålde direkt till oberoende köpare, eller försäljningsenheternas priser från fabrik. När det gäller Jindals försäljning på unionsmarknaden, å andra sidan, använde kommissionen som utgångspris för att komma fram till ett jämförbart landningspris i EU det exportpris som konstruerades i samband med fastställandet av dumpningsmarginalen (vilket således inte inbegrep Jindals försäljnings- och administrationskostnader och allmänna kostnader plus vinsten för Jindals närstående försäljningsenheter i EU). Enligt tribunalen innebär saluföring av produkter som inte utförs direkt av tillverkaren, utan genom närstående försäljningsenheter, att dessa enheter har egna kostnader och en egen vinstmarginal, vilket innebär att de priser som de tar ut av oberoende köpare i allmänhet är högre än de priser som tas ut av tillverkarna vid direktförsäljning till dessa köpare och således inte kan likställas med de sistnämnda priserna ([7]). Tribunalen ansåg därför att kommissionen, genom att i prisjämförelsen inom ramen för prisunderskridandeberäkningen likställa de priser som försäljningsenheterna tog ut av oberoende köpare med de priser som tillverkarna tog ut vid sin direktförsäljning till dessa köpare, endast vad gäller unionsindustrins likadana produkt, beaktade ett pris för den produkten som hade blåsts upp och därför var ogynnsamt för Jindal Saw, som bedrev största delen av sin försäljning i unionen med hjälp av försäljningsenheter ([8]). Tribunalen ansåg att detta innebar ett fel i prisunderskridandeberäkningen för den berörda produkten, eftersom prisunderskridandeberäkningen inte gjordes genom att jämföra priser i samma handelsled. Tribunalen fann därför att ett fel begicks när kommissionen gjorde ett avdrag för försäljningskostnaderna och vinsterna för Jindals närstående försäljningsenheter i unionen från försäljningen till den första oberoende köparen, medan försäljningskostnaderna och vinsterna för försäljningsenheter närstående unionsindustrin inte drogs av från unionsindustrins försäljningspris till den första oberoende köparen. Tribunalen ansåg att de båda priserna inte jämfördes symmetriskt i samma handelsled.

(5) Tribunalen fann därför att kommissionen även hade åsidosatt artikel 8.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen. Eftersom prisunderskridandet, såsom det beräknats i den omtvistade förordningen, utgjorde grunden för slutsatsen att det var importen av den berörda produkten som vållat den skada som unionsindustrin lidit, fann tribunalen att även det orsakssamband mellan den subventionerade importen och den skada som unionsindustrin lidit som är en förutsättning för införandet av en antisubventioneringstull i enlighet med artikel 8.5 i den grundläggande antisubventioneringsförordningen kan ha varit felaktigt ([9]).

(6) Tribunalen fann vidare att det inte kunde uteslutas att skademarginalen för unionsindustrin skulle kunna ha fastställts till en nivå som understiger subventioneringsnivån om prisunderskridandet hade beräknats på ett korrekt sätt. I så fall, och i enlighet med artikel 15.1 tredje stycket i den grundläggande antisubventionsförordningen bör beloppet för utjämningstullen minskas till en nivå som är tillräcklig för att undanröja denna skada ([10]).

(7) Mot bakgrund av det ovan anförda ogiltigförklarade tribunalen den omtvistade förordningen i den mån som Jindal Saw Limited berördes.

([5]) Ibid. punkt 225.
([6]) Nivån från fabrik innebär att transportkostnader har dragits av när så är befogat.
([7]) Mål T-300/16, punkt 248.
([8]) Ibid. punkt 249.
([9]) Ibid. punkt 253.
([10]) Ibid. punkt 258.

1.2 **Genomförande av tribunalens dom**

(8) Enligt artikel 266 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) är unionens institutioner skyldiga att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa tribunalens domar. I händelse av ett ogiltigförklarande av en rättsakt som antagits av unionsinstitutionerna inom ramen för ett administrativt förfarande, såsom en antisubventionsundersökning i detta fall, består efterlevnaden av tribunalens domar i att ersätta den ogiltigförklarade rättsakten med en ny rättsakt, där den rättsstridighet som tribunalen identifierat undanröjs ([11]).

(9) Enligt domstolens rättspraxis kan förfarandet för att ersätta en ogiltigförklarad rättsakt återupptas vid exakt den punkt där rättsstridigheten skedde ([12]). Detta innebär i synnerhet att i en situation där en rättsakt som avslutar ett administrativt förfarande ogiltigförklaras, påverkar ogiltigförklarandet inte nödvändigtvis de förberedande rättsakterna, såsom inledandet av antisubventionsförfarandet. Till exempel när en förordning om införande av en slutgiltig utjämningstull ogiltigförklaras, är förfarandet fortfarande öppet efter ogiltigförklarandet, eftersom det endast är den akt som avslutar förfarandet som inte längre ingår i unionens rättsordning ([13]), med undantag för om rättsstridigheten skedde i den inledande fasen. Ett återupptagande av det administrativa förfarandet och därmed ett återinförande av utjämningstullar på import som skedde under den ogiltigförklarade förordningens tillämpningsperiod kan inte anses strida mot principen om förbud mot retroaktiv verkan ([14]).

(10) I förevarande fall ogiltigförklarade tribunalen den omtvistade förordningen vad gäller Jindal Saw Limited, med motiveringen att kommissionen, när det gäller tillhandahållandet av järnmalm, felaktigt beräknat subventionens storlek för Jindal och att den hade begått ett fel när den fastställde förekomsten av ett betydande prisunderskridande. Det senare felet kan eventuellt innebära att även analysen av orsakssamband och skademarginalen är felaktiga.

(11) De undersökningsresultat i den omtvistade förordningen som inte bestridits, eller som bestridits men där invändningarna ogillades i tribunalens dom, eller som inte prövats av tribunalen, och som därför inte lett till att den omtvistade förordningen ogiltigförklarades, är fortfarande till fullo giltiga ([15]).

(12) Mot bakgrund av tribunalens domar i mål T-300/16 av den 10 april 2019 beslutade kommissionen genom ett tillkännagivande (nedan kallat *tillkännagivandet om återupptagande*) att delvis återuppta den antisubventionsundersökning beträffande import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) som ledde till antagandet av den omtvistade förordningen. Den ursprungliga undersökningen återupptogs vid den punkt där rättsstridigheten skedde. Återupptagandets omfattning begränsades till genomförandet av tribunalens dom när det gäller Jindal Saw Limited.

(13) Den 22 juli 2019 beslutade kommissionen att göra import av vissa rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien och tillverkade av Jindal Saw Limited till föremål för registrering, och uppmanade de nationella tullmyndigheterna att avvakta offentliggörandet av kommissionens genomförandeförordning om återinförande av tullar innan de fattade beslut om ansökan om återbetalning och eftergift av utjämningstullar vad gäller import avseende Jindal Saw Limited ([16]) (nedan kallad *registreringsförordningen*).

(14) Kommissionen informerade de berörda parterna om återupptagandet och uppmanade dem att lämna synpunkter.

([11]) De förenade målen 97, 193, 99 och 215/86 Asteris AE m.fl. och Grekland mot kommissionen, REG 1988, s. 2181, punkterna 27 och 28.

([12]) mål C-415/96, Spanien mot kommissionen, REG 1998, s. I-6993, punkt 31; Mål C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques mot rådet, REG 2000, s. I-8147, punkterna 80 till 85; Mål T-301/01, Alitalia mot kommissionen, REG 2008, s. II-1753, punkterna 99 och 142; De förenade målen T-267/08 och T-279/08 Région Nord-Pas de Calais mot kommissionen, ECLI:EU:T:2011:209, punkt 83.

([13]) Mål C-415/96, Spanien mot kommissionen, REG 1998, s. I-6993, punkt 31; Mål C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques mot rådet, REG 2000, s. I-8147, punkterna 80 till 85;

([14]) Mål C-256/16 Deichmann SE mot Hauptzollamt Duisburg, ECLI:EU:C:2018:187, punkt 79; och mål C-612/16, C & J Clark International Ltd mot Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, dom av den 19 juni 2019, punkt 58.

([15]) Mål T-650/17, Jinan Meide Casting Co. Ltd, ECLI:EU:T:2019:644, punkterna 333–342.

([16]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1250 av den 22 juli 2019 om att göra viss import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien föremål för registrering, till följd av återupptagandet av undersökningen för att genomföra domarna av den 10 april 2019 i målen T-300/16 och T-301/16 avseende genomförandeförordningar (EU) 2016/387 och (EU) 2016/388 om införande av en slutgiltig utjämningstull respektive en slutgiltig antidumpningstull på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien (EUT L 195, 23.7.2019, s. 13).

2. SYNPUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

(15) Kommissionen mottog synpunkter från unionsindustrin och två exporterande tillverkare.

(16) När det gäller beräkningen av subventionen erinrade klaganden (SG PAM) om att tribunalen endast fann att kommissionen hade överskattat den förmån som Jindal erhållit i fråga om inköp av järnmalm mot för låg ersättning på grund av en felaktig bedömning av transportkostnaderna, medan tribunalen i övrigt godtog kommissionens resonemang och avvisade alla andra bestridanden. För att genomföra domen skulle det därför endast krävas att kommissionen bedömde transportkostnaderna på nytt för att göra en ny beräkning av den aktuella förmånen.

(17) Jindal hävdade att kommissionen inte kunde ålägga de nationella tullmyndigheterna att inte återbetala och/eller efterge antidumpningstullar som hade tagits ut i enlighet med den omtvistade förordningen. Företaget hävdade att situationen i detta fall skiljer sig från den som låg till grund för domen i målet Deichmann ([17]). Jindal hävdade också att tullarna inte kan återinföras retroaktivt. Enligt Jindal ogiltigförklarades den omtvistade förordningen i dess helhet, vilket innebär att den upphörde att gälla med retroaktiv verkan, medan det i domen i målet Deichmann inte fanns några faktorer som kunde påverka den slutgiltiga förordningens giltighet. Jindal hävdade dessutom att den konstaterade rättsstridigheten med avseende på analysen av prisunderskridandet har lett till en ogiltigförklaring av kommissionens hela analys av orsakssambandet. Enligt Jindals uppfattning innebär detta att tullarna i sin helhet varken borde ha införts eller återinförts, eftersom hela skadeanalysen och analysen av orsakssamband var bristfällig. Efter utlämnandet av uppgifter upprepade Jindal dessa påståenden, utan att lägga fram ytterligare argument.

(18) Kommissionen erinrade om att det följer av fast rättspraxis att om domstolen fastställer att en förordning om införande av tullar är ogiltig, ska dessa tullar inte anses ha betalats lagligen i den mening som avses i artikel 236 i tullkodexen och ska i princip återbetalas av de nationella tullmyndigheterna på de villkor som föreskrivs i detta avseende ([18]). Domstolen har emellertid även slagit fast att den exakta räckvidden för en dom genom vilken domstolen förklarar att en rättsakt är ogiltig, och därmed de skyldigheter som följer av den, ska emellertid i varje enskilt fall fastställas med beaktande inte bara av domslutet i denna dom utan även de domskäl som utgör det nödvändiga stödet för detta ([19]).

(19) I det aktuella fallet fann tribunalen ett fel vid beräkningen av förmånens storlek när det gällde tillhandahållandet av järnmalm mot för låg ersättning. Detta fel påverkade endast en av de subventioner som utjämnats i den ursprungliga undersökningen (som uppgick till 3,91 % av den totala värderelaterade subventioneringen på 8,7 %). Felet kunde således inte leda till att nivån på tullarna skulle understiga tröskelvärdena för stöd av mindre betydelse.

(20) Dessutom ifrågasatte tribunalen i punkterna 255–259 i domen metoden för beräkning av prisunderskridande när det gäller Jindal och dess inverkan på orsakssambandet samt dess eventuella inverkan på Jindals skademarginal. Dessa omständigheter ifrågasatte emellertid inte giltigheten av alla andra undersökningsresultat som lades fram i den omtvistade förordningen och som kan stödja giltigheten av kommissionens slutgiltiga undersökningsresultat avseende skadan, såsom närmare beskrivs i skäl 30. Även om slutsatsen från den återupptagna undersökningen var att inga utjämningstullar skulle återinföras, skulle tullmyndigheterna i vilket fall som helst ha möjlighet att återbetala hela det tullbelopp som tagits ut sedan den omtvistade förordningen antogs.

(21) Enligt domstolens fasta rättspraxis ska artikel 10.1 i den grundläggande antidumpningsförordningen ([20]) inte utgöra ett hinder för att det genom akter återinförs antidumpningstullar på import under tillämpningsperioden för de förordningar som förklarats ogiltiga ([21]). Kommissionen anser att dessa undersökningsresultat på samma sätt gäller för utjämningstullar, eftersom även artikel 16 i den gällande grundläggande antisubventionsförordningen ([22]) inte utgör ett hinder för att det genom akter återinförs utjämningstullar på import under tillämpningsperioden för de förordningar som förklarats ogiltiga. Såsom förklaras i skäl 15 i registreringsförordningen kan återupptagandet av

([17]) Mål C-256/16 Deichmann SE mot Hauptzollamt Duisburg REU 2018, ECLI:EU:C:2018:187.

([18]) För ett liknande resonemang, se mål C-256/16 Deichmann SE mot Hauptzollamt Duisburg, och de domar som anges i punkt 62 i detta, nämligen C-351/04 Ikea Wholesale av den 27 september 2007, EU:C:2007:547, punkterna 66 till 69, och C-365/15 Wortmann av den 18 januari 2017 EU:C:2017:19, punkt 34.

([19]) Mål C-256/16, Deichmann SE mot Hauptzollamt Duisburg, punkt 63 och där angiven rättspraxis.

([20]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 30.6.2016, s. 21).

([21]) Mål C-256/16, Deichmann, EU:C:2018:187, punkterna 77 och 78; och mål C-612/16, C & J Clark International Ltd mot Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, dom av den 19 juni 2019, punkt 57.

([22]) Förordning (EU) 2016/1037.

det administrativa förfarandet och ett eventuellt återinförande av tullar följaktligen inte anses strida mot förbudet mot retroaktiv verkan ([23]). Genom tillkännagivandet om återupptagande har redan berörda parter, inbegripet importörer, underrättats om att resultaten av den återupptagna undersökningen ska utgöra grunden för alla eventuella framtida betalningsförpliktelser. Jindals påstående att tullarna inte kan återinföras till följd av återupptagandet av den ursprungliga undersökningen avvisades därför.

(22) Jindal hävdade också att kommissionen, för att följa tribunalens dom, måste använda Jindals faktiska priser till sina första oberoende kunder. Företaget betonade att kommissionen inte får konstruera unionsindustrins försäljningsdotterbolags priser. Företaget hävdade att detta skulle strida mot punkt 251 i domstolens dom: *"... de priser som använts vid beräkningen av prisunderskridandet borde vara priser som förhandlats fram med oberoende köpare, det vill säga priser som dessa köpare hade kunnat beakta för att bestämma sig för att köpa unionsindustrins produkter eller produkter från de aktuella exporterande tillverkarna, och inte priser i ett mellanled*". I detta avseende ansåg kommissionen att tribunalen i målet Kazchrome ([24]), dvs. den källa som angavs av tribunalen i målet Jindal, inte gick så långt som att dra de kategoriska slutsatser som Jindal nu gjort (nämligen att det är de faktiska priser som tas ut av de exporterande tillverkarnas närstående försäljningsenheter i EU som gäller vid beräkningen av prisunderskridandet i samtliga fall). Tribunalen var i själva verket försiktig i sin dom i målet Kazchrome när den angav att "den slutsats som följer av prövningen ovan endast angår förevarande mål" ([25]). Kommissionen anser att landningspriserna cif i hamnarna för tullklarering kan användas vid undersökningen av den subventionerade importens priseffekter genom särskilda prisunderskridandeberäkningar. Det är på denna nivå som importen vanligen konkurrerar med unionsindustrins priser, eftersom det är den nivå där näringsidkarna fritt kan välja om de vill köpa produkten från unionsindustrin eller de exporterande tillverkarna. Att för prisunderskridandeberäkningen försöka uppskatta dessa landningspriser cif när den exporterande tillverkaren säljer via närstående enheter i unionen skiljer sig inte från en situation där kommissionen för en jämförelse direkt använder sig av exporterande tillverkares landningspriser cif när de säljer direkt till unionen. Hänvisningen till "förhandlade priser" både i målet Kazchrome och senare i målet Jindal bör därför förstås i sitt rätta sammanhang.

(23) Jindal hävdade också att kommissionen borde korrigera andra brister och räknefel som hade uppstått efter det att den omtvistade förordningen antogs. Såsom förklarades i tillkännagivandet om återupptagande är de undersökningsresultat i den omtvistade förordningen som inte bestridits, eller som bestridits men där invändningarna ogillades i tribunalens dom, eller som inte prövades av tribunalen, och som därför inte ledde till att den omtvistade förordningen ogiltigförklarades, fortfarande till fullo giltiga ([26]). Kommissionen har således inte heller någon skyldighet att undersöka påståenden i frågor som går utöver vad som tribunalen funnit rättsstridigt.

(24) Den andra exporterande tillverkaren Electrosteel Castings Ltd (nedan kallad *ECL*) hävdade att om kommissionen fastställer att importen från Jindal inte var orsaken till skadan för unionsindustrin, bör den göra en ny bedömning av huruvida åtgärderna mot import från ECL bör bibehållas. ECL hävdade också att om kommissionen korrigerar marginalerna för Jindal bör även ECL:s marginaler korrigeras. Efter utlämnandet av uppgifter upprepade ECL, understödd av Indiens regering, dessa påståenden och hävdade att den nya beräkningen av företagets marginaler är en nödvändig följd av återupptagandet av detta förfarande. Kommissionen borde därför utföra denna uppgift på eget initiativ.

(25) När det gäller ECL:s första påstående konstaterade kommissionen, såsom noteras i skäl 30, att kommissionen inte behövde göra en ny beräkning av ECL:s prisunderskridandemarginal i detta fall. Även efter den nya beräkningen av prisunderskridandet för Jindal enligt det tillvägagångssätt som beskrivs i avsnitt 4.2, fastställde kommissionen att det fortfarande fanns ett orsakssamband mellan den subventionerade importen och skadan för unionsindustrin såsom anges i avsnitt 4.4. Detta påstående var därför irrelevant. Kommissionen avvisade också det andra påståendet, eftersom en eventuell ny beräkning av ECL:s marginaler inte omfattas av det nuvarande förfarandet. Även om ECL:s påstående att dess prisunderskridandemarginal befann sig i linje med den marginal som fastslagits för Jindal enligt

([23]) Mål C-256/16 Deichmann SE mot Hauptzollamt Duisburg, punkt 79; och mål C-612/16, C & J Clark International Ltd mot Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, dom av den 19 juni 2019, punkt 58.

([24]) Dom av den 30 november 2011, Transnational Company "Kazchrome" och ENRC Marketing mot rådet och kommissionen, T-107/08, ECLI:EU:T:2011:704.

([25]) Dom av den 30 november 2011, Transnational Company "Kazchrome" och ENRC Marketing mot rådet och kommissionen, T-107/08, ECLI:EU:T:2011:704, punkt 68.

([26]) Mål T-650/17, Jinan Meide Casting Co. Ltd, ECLI:EU:T:2019:644, punkterna 333–342.

det tillvägagångssätt som beskrivs i avsnitt 4.2 skulle kunna godtas, konstaterade kommissionen att det fortfarande skulle föreligga ett prisunderskridande, om än lägre, för all import från Indien. Med tanke på de särskilda marknadsförhållandena för den berörda produkten skulle ett sådant prisunderskridande bidra till undersökningsresultatet att den berörda importen från Indien var en faktisk och betydande orsak till den allvarliga skada som konstaterats. Kommissionen behandlade denna fråga närmare i avsnitt 4.4.

(26) Unionsindustrin hävdade att kommissionen i sin skadeanalys bör ta hänsyn till importens prissänkande effekt på unionsindustrin. Omvänt hävdade ECL efter utlämnandet av uppgifter att en sådan analys går utöver räckvidden för det återupptagna förfarandet och att den inte skulle utföras. Kommissionen konstaterade att en analys av prisnedgången utgör en integrerad del av analysen av orsakssamband, som enligt tribunalen uttryckligen kan påverkas av det aktuella felet. Kommissionen analyserade därför prisnedgången ytterligare såsom anges i avsnitt 4.5.

3. BERÄKNING AV SUBVENTION

(27) När det gäller tillhandahållandet av järnmalm mot för låg ersättning fann tribunalen att kommissionen hade beräknat förmånens storlek för Jindal felaktigt. Den fann närmare bestämt att kommissionen felaktigt hade justerat Jindals inköpspris för järnmalm med en genomsnittlig transportkostnad för att fastställa ett inköpspris från gruva. I stället borde kommissionen ha justerat inköpspriset med Jindals faktiska transportkostnader.

(28) Kommissionen räknade om den fördel som härrörde från tillhandahållandet av järnmalm till Jindal mot för låg ersättning genom att justera dess inköpspris på järnmalm med de transportkostnader som faktiskt uppkommit. Till följd av omräkningen justerades storleken på subventioneringen för järnmalm nedåt från 3,91 % till 1,23 %.

(29) Tribunalens dom i mål T-300/16 påverkade inte andra undersökningsresultat i den omtvistade förordningen som är relevanta för fastställandet av de subventioner som Jindal beviljats och som därför förblir giltiga. Följaktligen fastställs de utjämningsbara subventionernas omräknade storlek, uttryckt i procent, till 6,0 % (jämfört med 8,7 %).

4. UNDERSÖKNING AV PRISUNDERSKRIDANDE/PRISNEDGÅNG TILL FÖLJD AV DEN BERÖRDA IMPORTEN OCH SKADEMARGINALEN VAD GÄLLER JINDAL SAW LIMITED

4.1 Jindals försäljnings inverkan på fastställandet av skada

(30) Kommissionen erinrade om att Jindals import endast svarade för cirka 20 % av den totala importen från Indien under undersökningsperioden. All annan import påverkas inte av tribunalens avgörande. Med andra ord, även om Jindals import inte skulle beaktas i bedömningen av priseffekter skulle undersökningsresultatet om ett betydande prisunderskridande ([27]) för en mycket betydande del av den berörda importen inte påverkas. I detta avseende erinrade kommissionen om att både bedömningen av priseffekter och fastställandet av att den berörda importen vållade den inhemska industrin skada görs med avseende på importen från det berörda landet eller de berörda länderna som helhet (och inte för varje enskild exporterande tillverkare) ([28]). Kommissionen ansåg därför att översynen av beräkningarna av Jindals prisunderskridande inte påverkar slutsatsen att det på det hela taget förelåg ett betydande prisunderskridande genom importen från Indien. Det fel som tribunalen funnit hade således inte någon väsentlig inverkan på det övergripande undersökningsresultatet om prisunderskridande i den ursprungliga undersökningen. I detta avseende införlivas och bekräftas alla de undersökningsresultat om skada som gjordes i den ursprungliga förordningen.

([27]) Se skälen 301 och 340 i genomförandeförordning (EU) 2016/387 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien (nedan kallad *den omtvistade förordningen*).

([28]) För ett liknande resonemang, se tribunalens dom (andra avdelningen) av den 8 maj 2019 i mål T-749/16, Stemcor London, ECLI:EU:T:2019:310, punkt 84 (”Domstolen har emellertid funnit att den skada som en unionsindustri lidit på grund av import som skett till dumpade priser ska fastställas med utgångspunkt i en helhetsbedömning, och det är inte nödvändigt och inte heller möjligt att göra en individuell beräkning av vilken skada som kan tillräknas vart och ett av de ansvariga bolagen”).

4.2 **Fastställande av prisunderskridande vad gäller Jindal**

(31) Även om kommissionen, såsom anges i skäl 30, ansåg att effekterna av det fel som konstaterats av tribunalen inte skulle påverka kommissionens undersökningsresultat om prisunderskridande och skada, undersökte kommissionen mer i detalj om det fortfarande skulle finnas ett prisunderskridande vad gäller Jindal även med hänsyn till de särskilda marknadsvillkoren i detta fall.

(32) Tribunalen konstaterade att skyldigheten att genomföra en objektiv granskning av verkningarna av den berörda importen, i enlighet med artikel 8.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen, kräver en rättvis jämförelse mellan priset på den berörda produkten och priset på unionsindustrins likadana produkt som säljs på unionens territorium. För att säkerställa en rättvis jämförelse måste priserna jämföras i samma handelsled (se punkt 239 i mål T-300/16).

(33) I det aktuella fallet finns det ett antal betydande specifika marknadsegenskaper som hänför sig till den berörda produkten och som beskrivs nedan.

4.2.1 *Berörd produkt och berörda företag*

(34) Den berörda produkten är rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit), med undantag av rör av duktilt gjutjärn utan invändigt och utvändigt överdrag (slätrör) med ursprung i Indien, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7303 00 10 och ex 7303 00 90 (Taric-nummer 7303 00 10 10 och 7303 00 90 10).

(35) Kommissionen erinrade om att två (av tre) grupper av företag som tillverkar den berörda produkten var samarbetsvilliga och ansågs utgöra unionsindustrin (och stod för omkring 96 % av den totala produktionen). Den första gruppen av unionstillverkare, SG PAM Group (nedan kallad *SG PAM*) sålde till oberoende kunder i unionen via sina tre tillverkningsföretag i Frankrike, Tyskland och Spanien samt via många försäljningsdotterbolag i olika medlemsstater ([29]). Den andra gruppen av unionstillverkare, Duktus Rohrsysteme GmbH, sålde från sitt tyska tillverkningsföretag och via ett försäljningsdotterbolag ([30]). Jindal sålde däremot den berörda produkten i unionen via tre försäljningsdotterbolag i Italien, Spanien och Förenade kungariket ([31]).

4.2.2 *Särdragen hos marknaden för rör av duktilt gjutjärn i unionen*

4.2.2.1 Försäljningskanaler/kundtyper

(36) Rör av duktilt gjutjärn används huvudsakligen för vatten- och avloppsvattenledningar. Av den anledningen står vattenförsörjnings- och vattenreningsföretag i slutändan för större delen av efterfrågan på den berörda produkten. Dessa företag använder sig av rör av duktilt gjutjärn i stora infrastrukturprojekt, och deras inköp omfattas, direkt eller indirekt, av offentlig upphandling genom offentliga anbudsförfaranden. Såsom anges i klagomålet ([32]) säljs rör av duktilt gjutjärn antingen direkt till uppdragstagare eller vattenbolag (dvs. till användare) eller indirekt via handlare (dvs. till distributörer). Även om en stor andel av rören av duktilt gjutjärn först säljs till byggföretag, deltar dessa företag i anbudsförfaranden för vattenförsörjnings- och vattenreningsföretag, så det pristryck som är knutet till upphandling finns nästan alltid närvarande. Den största delen av försäljningen av rör av duktilt gjutjärn på unionsmarknaden är således direkt eller indirekt kopplad till anbudsförfaranden i olika medlemsstater.

(37) SG PAM sålde omkring 75 % av sin produktion till användare och de återstående 25 % till icke-närstående distributörer. Duktus hade en annan försäljningsstruktur och sålde huvudsakligen till icke-närstående distributörer (nästan 90 % av försäljningen). Med tanke på att Duktus försäljning endast stod för en liten del av unionsindustrins försäljning bekräftade kommissionen att inte mindre än 65 % av unionsindustrins försäljning gick direkt till användare.

(38) Jindal hade en liknande försäljningsstruktur som unionsindustrin: företaget sålde mer än 70 % till användare och omkring 30 % till icke-närstående distributörer.

([29]) För att rationalisera undersökningen gjorde kommissionen ett urval av SG PAM:s sex största försäljningsdotterbolag.

([30]) Duktus sålde också via ett försäljningsdotterbolag i Tjeckien, men med tanke på dess ringa storlek kontrollerades inte uppgifterna.

([31]) Alla Jindals tre dotterbolag kontrollerades. Jindal stod också för mindre än 3 % av försäljningen i unionen, som skedde direkt från Indien till de avlägset belägna öarna Réunion och Mayotte, som betraktas som EU:s tullområde.

([32]) Konsoliderad version av det klagomål som ingavs den 10 november 2014, för granskning av berörda parter, s. 6.

(39) Kommissionen drog därför slutsatsen att Jindal och unionsindustrin sålde den berörda produkten till liknande typer av kunder i liknande proportioner.

4.2.2.2 Direktförsäljning från tillverkare jämfört med försäljning via försäljningsdotterbolag

(40) SG PAM hade en territoriell försäljningsstruktur där dess enheter var inriktade på de lokala marknader där de var verksamma. Detta gällde både SG PAM och dess dotterbolag. Exempelvis var SG PAM France den enda av gruppens enheter som sålde direkt till slutanvändarna i Frankrike. Även om en viss produkttyp tillverkades av SG PAM Germany eller SG PAM Spain, såldes denna produkttyp först internt till SG PAM France som först därefter sålde den till slutanvändaren. SG PAM Belgium var på samma sätt den enda försäljningsenheten i Belgien (och Luxemburg), SG PAM UK i Förenade kungariket (och Irland), SG PAM Italy endast i Italien osv. De tre tillverkande enheterna sålde med andra ord inte direkt till användare på de marknader där en annan tillverkande enhet eller ett försäljningsdotterbolag var närvarande. Denna struktur återspeglar det faktum att marknaden styrs av de anbudsförfaranden som anordnas av kommuner/allmännyttiga företag i medlemsstaterna och att det därför behövs en lämplig försäljningsrepresentation på varje marknad.

(41) Även Duktus hade en lokal försäljningsstruktur eftersom den sålde mer än 50 % av sin produktion på hemmamarknaden i Tyskland. Duktus hade endast ett försäljningsdotterbolag, Duktus Czech Republic (nedan kallat *Duktus CZ*), som endast sålde i Tjeckien och Slovakien. Duktus CZ försäljning var relativt liten, och stod för omkring 10 % av Duktus sammanlagda försäljning. Jindal hade endast en minimal försäljning (mindre än 1 %) på dessa båda marknader.

(42) Kommissionen gjorde en detaljerad prisanalys för SG PAM för att fastställa prismönstren för direktförsäljning från fabrik och indirekt försäljning genom dess försäljningsdotterbolag. SG PAM är den klart största unionstillverkaren och stod för 80 % av de samarbetsvilliga unionstillverkarnas försäljning i unionen och 90 % av tillverkningen ([33]). Kommissionen jämförde försäljningspriserna för de 10 mest sålda produkttyperna ([34]) för tre av SG PAM:s tillverkningsföretag och dess två största försäljningsdotterbolag vilkas försäljning uppgick till liknande volymer. Jämförelsen gav upphov till betydande variationer i priserna inom en och samma produkttyp. I synnerhet hade försäljningsdotterbolagen ofta lägre försäljningspriser än tillverkarna, men det motsatta förekom också. Detta kan förklaras genom att marknaden för den berörda produkten, såsom förklarats tidigare, förefaller att påverkas av användningen av anbudsförfaranden. Beroende på den geografiska marknaden kan priset på den berörda produkttypen variera. När det gäller de geografiska marknaderna noterade kommissionen att det i princip är en enda försäljningskanal som används på varje enskild geografisk marknad, såsom beskrivs i skäl 40. Ingen jämförelse av prismönstren mellan försäljningen från tillverkningsföretagen eller försäljningen via försäljningsenheter på hemmamarknaden kunde därför göras för representativa volymer på samma geografiska marknad.

(43) Kommissionen drog därför slutsatsen att prisnivån vid försäljning till kunden inte märkbart påverkades av att försäljningen skedde direkt av tillverkaren jämfört med att försäljningen skedde via tillverkarens försäljningsenheter. I synnerhet konstaterades att försäljning via en närstående enhet inte ledde till högre priser än försäljning direkt från tillverkaren, på grund av det pristryck som är knutet till upphandling och de varierande prisnivåerna beroende på det geografiska läget. Även om unionsindustrin hade en slutförsäljning på sina hemmamarknader från sina tillverkningsföretag skedde denna försäljning till samma typ av kunder som dess försäljningsdotterbolags försäljning i de andra medlemsstaterna. På grundval av denna detaljerade analys av de priser som togs ut av unionsindustrin på unionsmarknaden fann kommissionen det därför lämpligt att behandla direktförsäljning och indirekt försäljning genom försäljningsdotterbolag på samma sätt som försäljning i samma handelsled.

4.2.3 *Övergripande slutsats och Jindals prisunderskridandemarginal*

(44) Mot bakgrund av ovanstående konstaterade kommissionen att sektorn för rör av duktilt gjutjärn har flera särdrag, vilket gjorde det möjligt för kommissionen att betrakta unionsindustrins respektive Jindals försäljning som försäljning i samma handelsled:

— Både unionsindustrin och Jindal hade en liknande andel av den direkta försäljningen till användare och av den indirekta försäljningen via handlare/distributörer (omkring 70 % respektive 30 %).

— Som en allmän regel följde inte unionstillverkarnas direktförsäljning till icke-närstående kunder något prismönster som avvek från den försäljning som skedde via deras försäljningsdotterbolag.

([33]) Den högre andelen av tillverkningen förklaras av att SG PAM hade en större export än Duktus.

([34]) Dessa 10 produkttyper stod för mer än 30 % av SG PAM:s sammanlagda försäljning. Eftersom det fanns en stor spridning i fråga om produkttyperna – den mest sålda produkttypen stod för endast 6 % av all försäljning, medan den tionde största endast stod för 2,7 %, betraktade kommissionen de tio mest sålda produkttyperna som representativa.

— Marknaden styrs av anbudsförfaranden, vilket innebär att det nästan alltid förekommer ett betydande pristryck. De merkostnader som uppstår till följd av att det finns närstående försäljningsenheter för både exporterande tillverkare och unionsindustrin kan inte nödvändigtvis övervältras på de slutliga oberoende köparna, vilket framgår av det faktum att det inte fanns några märkbara skillnader i prismönster för direkt respektive indirekt försäljning.

(45) Med hänsyn till tribunalens slutsatser i mål T-300/16 och i synnerhet uttalandena i punkt 248 i domen (se skäl 4) kunde kommissionen inte finna belägg för att unionstillverkarnas försäljningsenheters extra kostnader och vinstmarginaler i allmänhet skulle leda till högre priser för oberoende köpare, av de orsaker som anges i skälen 42 och 43. De särskilda omständigheterna på marknaden i vissa fall visar att det inte alltid är så att kostnader som genereras av mellanliggande försäljningsenheter och vinster automatiskt kan återspeglas i priset, som i detta fall, vilket även tribunalen underförstått har medgett genom att lägga till ordet ”i allmänhet”.

(46) För att följa domen, och särskilt tribunalens uttalanden i punkt 248 i domen, undersökte kommissionen trots allt huruvida det förelåg ett prisunderskridande, även vid en jämförelse av priserna till den första oberoende kunden på försäljningsenhetsnivå, oavsett om det avsåg tillverkningsföretagen direkt eller försäljningsdotterbolaget. Detta påverkar inte de undersökningsresultat som anges ovan.

(47) Kommissionen använde därför båda parternas (unionsindustrins och Jindals) slutliga försäljningspriser, justerade för ersättningar, till den första oberoende kunden i unionen på båda sidor. I tillämpliga fall justerade kommissionen detta slutliga pris till den första oberoende kunden för att ta hänsyn till transport, försäkring, hantering, lastning, förpackning, kredit, garantikostnader och provisioner mellan det företag som utförde försäljningen och den icke-närstående kunden. Detta gav en prisunderskridandemarginal på 3,1 %.

(48) Den nya undersökningen av Jindals specifika situation visade således att Jindals försäljningspriser underskred unionsindustrins försäljningspriser, även om de låg på en lägre nivå än vad som fastställdes i den ursprungliga undersökningen. Såsom förklaras nedan kan ett sådant prisunderskridande betraktas som betydande i en marknadssituation där priskänslighet är viktigt.

4.3 **Prisnedgång**

(49) Även om den ändrade prisunderskridandemarginalen för Jindal skulle konstateras vara marginell eller olämplig, ansåg kommissionen att den berörda importen fortfarande skulle ha negativa priseffekter på försäljningen i unionen.

(50) Subventionerad import kan ha en betydande inverkan på marknaden, särskilt när produkterna är homogena och när priskänslighet är viktigt. Rör av duktilt gjutjärn är produkter med hög priskänslighet, och för denna typ av produkter kan även en liten prisskillnad ha stor inverkan på marknaden.

(51) Rör av duktilt gjutjärn är en produkt som definieras med hjälp av tekniska standarder. För samma typ av produkt finns det därför relativt små skillnader i kvalitet, vilket gör priserna till en mycket viktig faktor vid köpbesluten. Dessutom är den huvudsakliga försäljningskanalen direkta och indirekta anbudsförfaranden, där tendensen att anta det lägsta budet är mycket stark. Denna logik gäller för direkt deltagande i anbudsförfaranden från tillverkarnas och deras försäljningsdotterbolags sida, men även för indirekt deltagande när de levererar produkter till andra företag som deltar i anbudsförfarandena. Dessa företag är vanligen byggföretag som svarar på anbudsinfordringar från upphandlande myndigheter (kommuner, vattenbolag osv.). Dessa anbudsförfaranden omfattar både leverans och installation av rören. Eftersom anbudsförfaranden vanligen är öppna för alla anbudsgivare utsattes alla företag för tryck att sänka sina priser till det lägsta budets nivå för att vinna ett kontrakt.

(52) Under dessa särskilda omständigheter sjönk priserna på den berörda produkten genom den snabbt ökande subventionerade importen från Indien, såsom anges i skäl 57, och enbart prisunderskridandet återspeglade inte helt den subventionerade importens negativa verkningar på unionsindustrins priser. Såsom förklaras i den omtvistade förordningen ([35]) ökade den indiska försäljningen och marknadsandelen väsentligt under undersökningsperioden,

([35]) Se skälen 336 och 338 i genomförandeförordning (EU) 2016/387 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien.

men unionsindustrins försäljningsvolym minskade mycket mer än förbrukningen, och unionsindustrins försäljning minskade med 11 % och dess marknadsandel minskade med 4 %. Ett fortsatt tryck från den subventionerade lågprisimporten ([36]) gjorde det omöjligt för unionsindustrin att anpassa sina försäljningspriser.

(53) Kommissionen drog därför slutsatsen att även om förekomsten av ett prisunderskridande skulle bestridas, skulle en prisnedgång inträffa till följd av den berörda importen i detta fall.

4.4 **Orsakssamband**

(54) Kommissionen undersökte vidare om det fortfarande finns ett orsakssamband mellan den subventionerade importen och skadan med tanke på den ändrade prisunderskridandemarginalen för Jindal och/eller de alternativa undersökningsresultaten rörande prisnedgången. I detta avseende erinrade kommissionen om att Jindals import endast stod för omkring 20 % av den subventionerade importen. Kommissionen fann också att den omräknade lägre prisunderskridandemarginalen för Jindals försäljning inte ändrade det faktum att all annan import från Indien underskred unionsindustrins försäljningspriser, såsom anges i skäl 25, eftersom denna import inte omfattades av tribunalens slutsatser. Jindals reviderade prisunderskridandemarginal, tillsammans med den betydande prisunderskridandemarginal som konstaterats för merparten av den indiska importen i den ursprungliga undersökningen, bekräftar kommissionens ursprungliga undersökningsresultat om förekomsten av väsentlig skada och orsakssambandet i detta fall.

(55) Kommissionen gjorde därefter en övergripande analys av orsakssambandet mellan den konstaterade skadan och all subventionerad import från Indien, även med beaktande av de alternativa undersökningsresultaten rörande prisnedgången.

(56) Kommissionen konstaterade att lönsamheten för unionsindustrins försäljning till oberoende kunder var mycket låg. Konkurrenstrycket från subventionerad import gjorde att unionsindustrin inte kunde höja sina priser tillräckligt för att förbättra sin ekonomiska situation. Den låga lönsamheten visar att den subventionerade importen pressade ned unionsindustrins priser och hindrade den från att höja dem för att uppnå en hållbar lönsamhetsnivå.

(57) Såsom anges i den omtvistade förordningen (skälen 288 och 289) ökade dessutom den subventionerade importens volym avsevärt trots en krympande marknad. Den subventionerade importen ökade med mer än 10 % under skadeundersökningsperioden. I detta avseende föreskrivs i artikel 8.5 i den grundläggande antisubventionsförordningen att omfattningen i sig av den subventionerade importen kan vara ansvarig för den väsentliga skada som vållats unionsindustrin.

(58) Kommissionen drog därför slutsatsen att all import, trots den lägre nivån på den återinförda prisunderskridandemarginalen för Jindal, underskred unionsindustrins försäljningspriser. Det finns således fortfarande ett orsakssamband mellan all subventionerad import från Indien och den skada som unionsindustrin lidit. Även om undersökningsresultaten för prisunderskridande avseende den berörda importen skulle kunna ifrågasättas, drog kommissionen slutsatsen att den indiska importen orsakade en betydande prisnedgång och de ursprungliga undersökningsresultaten om skada/orsakssamband bekräftas härmed.

4.5 **Skademarginal**

(59) Tribunalen konstaterade i punkt 258 i domen i mål T-300/16 att om kommissionen hade beräknat prisunderskridandet korrekt kunde det inte uteslutas att unionsindustrins skademarginal skulle ha fastställts till en lägre nivå än subventioneringsnivån.

(60) För det första noterar kommissionen att reglerna för fastställande av den skademarginal som var tillämplig när den undersökning som ledde till att åtgärderna infördes har ändrats genom förordning (EU) 2016/1037. De nya reglerna kräver endast i undantagsfall att en skademarginal beräknas.

(61) För det andra erinrade kommissionen om att analysen av prisunderskridandet och fastställandet av skademarginalen har olika syften. Analysen av prisunderskridande syftar till att fastställa om den berörda importen har en inverkan på unionsindustrins priser. Undersökningsresultaten rörande prisunderskridande är en av de faktorer som kommissionen anser vara av betydelse för analysen av skada och orsakssamband. Syftet med att fastställa en skademarginal är däremot att undersöka om en tull som är lägre än det konstaterade subventionsbeloppet är tillräcklig för att undanröja skadan. Till skillnad från vad som var fallet vid fastställandet av skada och de detaljerade skyldigheter som anges i artikel 8 i den grundläggande antisubventionsförordningen har lagstiftaren inte fastställt någon omfattande uppsättning regler om hur kommissionen bör uppskatta en sådan tull. I den då gällande förordningen föreskrevs i artikel 15.1 endast följande: ”Beloppet för utjämningstullen får inte överstiga det

([36]) Det faktum att den indiska importen skedde till lägre priser än försäljningen i unionen kunde ses i tabellerna i skälen 291 (importpriser från Indien) och 317 (genomsnittligt enhetspris i unionen) i den omtvistade förordningen.

fastställda beloppet för utjämningsbara subventioner och bör understiga det sammanlagda utjämningsbara subventionsbeloppet om en sådan lägre tull är tillräcklig för att undanröja skadan för unionsindustrin." I detta fall beräknade kommissionen ett pris som var tillräckligt för att täcka unionsindustrins tillverkningskostnader ökat med ett rimligt vinstbelopp (så kallat icke-skadevållande pris). Detta pris jämfördes med importpriset. Denna prisskillnad uttrycktes i procent av priset cif för den importerade produkten, så att denna procentsats eller marginal därefter skulle kunna jämföras med den konstaterade storleken på subventioneringen (även uttryckt i cif-priser). Oavsett om tullen baseras på skademarginalen eller på storleken på subventioneringen, kommer tullen alltid att tillämpas på priset cif för de importerade produkterna när dessa tullklareras i unionen.

(62) Den metod och de siffror som används i samband med prisunderskridandet skiljer sig dessutom från de som används vid beräkningen av målprisunderskridande. En prisunderskridandemarginal beräknas per produkttyp (produktkontrollnummer) som en skillnad mellan den exporterande tillverkarens faktiska importpriser och unionstillverkarnas faktiska priser, uttryckta i procent av unionsindustrins pris. Den totala vägda prisunderskridandemarginalen beräknas därefter som en skillnad mellan den exporterande tillverkarens faktiska importpriser och unionstillverkarnas faktiska priser, uttryckta i procent av den exporterande tillverkarens "teoretiska omsättning", dvs. det belopp som den exporterande tillverkaren skulle ha erhållit om denne hade sålt de importerade kvantiteterna till samma pris som unionstillverkarna. Skademarginalen beräknas (även på grundval av produktkontrollnummer) däremot som en skillnad mellan unionsindustrins icke-skadevållande pris och det faktiska importpriset, uttryckt som en procentandel av den exporterande tillverkarens faktiska cif-värde (dvs. faktiskt jämfört med den teoretiska omsättningen).

(63) Ett fel vid fastställandet av förekomsten av och storleken på prisunderskridandet för en viss exporterande tillverkare har således inte nödvändigtvis någon automatisk inverkan på fastställandet av skademarginalen för en sådan exporterande tillverkare.

(64) I alla händelser omprövade kommissionen Jindals skademarginal, mot bakgrund av punkt 258 i tribunalens dom.

(65) Under normala omständigheter baseras unionsindustrins icke-skadevållande pris på tillverkningskostnaden per produkttyp, inklusive försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader, plus en rimlig vinst och fastställd på nivån fritt fabrik. I detta särskilda fall hade kommissionen emellertid inte tillräckligt detaljerad och verifierad information om tillverkningskostnaderna per produktkontrollnummer, vilket är nödvändigt för att beräkna den skademarginal som beskrivs ovan. Å andra sidan förfogade kommissionen över uppgifter som inbegrep unionstillverkarnas försäljningsenheters försäljningskostnader och försäljningsvinster. Med hänsyn till de särskilda omständigheterna i detta ärende, särskilt de många variationerna i produkttyper och specifika tekniska standarder/specifikationer som härrör från anbudsspecifikationer, baserades det icke-skadevållande priset undantagsvis på det slutliga försäljningspriset per produkttyp, justerat för ersättningar såsom beskrivs i skäl 47, från vilket den faktiska vinsten drogs av och en rimlig vinst därefter lades till. Med hänsyn till dessa särskilda omständigheter ansågs det, för att följa domen, undantagsvis lämpligt att jämföra detta pris symmetriskt med Jindals slutliga försäljningspris, det vill säga på nivån för dess närstående importörer, även justerat för de ersättningar som anges i skäl 47, inbegripet försäljnings- och administrationskostnader och allmänna kostnader samt vinst i förekommande fall.

(66) Den omräknade skademarginalen fastställdes således till 9,0 %.

(67) Efter utlämnandet av uppgifter ifrågasatte SG PAM den skademarginal som fastställts på denna nivå. SG PAM hävdade för det första att kommissionen gick för långt i sitt genomförande av tribunalens slutsatser genom att räkna om skademarginalen, eftersom tribunalen enligt SG PAM inte funnit något fel i beräkningen av skademarginalen. För det andra hävdade SG PAM att den föreslagna skademarginalen inte skulle undanröja skadan för unionsindustrin, eftersom den återinförda tullsatsen skulle vara jämförbar med den som gäller för ECL. På grundval av marknadsinformation hävdade SG PAM att tullar av en sådan storlek inte påverkade ECL:s volymer eller priser, vilket gjorde det omöjligt för SG PAM att nå en icke-skadevållande prisnivå och förbättra sin lönsamhet. Kommissionen borde antingen inte tillämpa regeln om lägsta tull eller använda en annan beräkningsmetod.

(68) När det gäller det första påståendet erinrade kommissionen om att tribunalen, såsom anges i skäl 6, uttryckligen ålade kommissionen att undersöka om en ny beräkning av prisunderskridandemarginalen också skulle ha en inverkan på den slutgiltiga tullens storlek till följd av en eventuell ändring av skademarginalen.

(69) I fråga om det andra påståendet påminde kommissionen om den rättsliga ramen för fastställandet av rätt nivå av utjämningsåtgärderna. I artikel 15.1 tredje stycket anges att ”Beloppet för utjämningstullen får inte överstiga det fastställda beloppet för utjämningsbara subventioner och bör understiga det sammanlagda utjämningsbara subventionsbeloppet om en sådan lägre tull är tillräcklig för att undanröja skadan för unionsindustrin.” Följaktligen finns det ingen allmän regel om fastställande av tullen på en nivå där skadan för unionen undanröjs. Snarare är det så att denna fråga aktualiseras endast när skademarginalen är *lägre* än storleken på subventioneringen.

(70) Så är inte fallet här. Eftersom skademarginalen på 9 % var högre än subventionen på 6 % ålägger den grundläggande antisubventionsförordningen kommissionen att införa den senare som tullsats.

(71) Dessutom fanns det inte någon laglig skyldighet att beräkna skademarginalen på något annat sätt. Den aktuella återupptagna undersökningen är begränsad till att korrigera de fel som konstaterats av tribunalen. Det innebär en korrigering av den nivå som är lämplig för att fastställa skademarginalen, men det innebär inte att andra steg i den metod som ursprungligen tillämpades kan ändras.

(72) Kommissionen avvisade därför dessa påståenden.

5. **SLUTGILTIGA UTJÄMNINGSÅTGÄRDER**

(73) På grundval av de slutsatser som kommissionen dragit beträffande subvention, skada och orsakssamband i denna återupptagna antisubventionsundersökning ska en slutgiltig utjämningstull återinföras på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien, som tillverkas av Jindal Saw Limited.

(74) Med tanke på att den återinförda skademarginalen (9,0 %) är högre än den omräknade storleken på subventioneringen (6,0 %), i enlighet med de tillämpliga reglerna i den ursprungliga undersökningen, bör utjämningstullsatsen fastställas till en nivå som motsvarar storleken på subventioneringen. De återinförda utjämningstullsatserna för Jindal Saw Limited är följaktligen följande:

Företag	Storlek på subventioneringen	Skademarginal	Utjämningstullsats
Jindal Saw Limited	6,0 %	9,0 %	6,0 %

(75) Den reviderade nivån på utjämningstullarna gäller utan något tillfälligt avbrott sedan ikraftträdandet av den omtvistade förordningen (dvs. från och med den 19 mars 2016). Tullmyndigheterna uppmanas att uppbära de lämpliga beloppen på import som avser Jindal Saw Limited och återbetala överskjutande belopp som hittills har uppburits i enlighet med tillämplig tullagstiftning.

(76) Enligt artikel 109 i förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([37]), när ett belopp måste återbetalas till följd av en dom av Europeiska unionens domstol, ska den tillämpliga räntesatsen motsvara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, den första kalenderdagen i varje månad.

(77) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats genom artikel 15.1 i förordning (EU) 2016/1036.

([37]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig utjämningstull införs härmed på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit), med undantag av rör av duktilt gjutjärn utan invändigt och utvändigt överdrag (slätrör), som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7303 00 10 och ex 7303 00 90 (Taric-nummer 7303 00 10 10 och 7303 00 90 10), med ursprung i Indien och som tillverkas av Jindal Saw Limited, från och med den 19 mars 2016.

2. Den slutgiltiga utjämningstullsats som ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den produkt som beskrivs i punkt 1 och som tillverkas av Jindal Saw Limited ska vara 6,0 % (Taric-tilläggsnummer C054).

Artikel 2

Eventuella slutgiltiga utjämningstullar som betalats av Jindal Saw Limited i enlighet med genomförandeförordning (EU) 2016/387 och som går utöver den slutgiltiga utjämningstull som fastställs i artikel 1 ska återbetalas eller efterges.

Ansökan om återbetalning eller eftergift ska göras hos de nationella tullmyndigheterna i enlighet med tillämplig tullagstiftning. Alla återbetalningar som skett efter tribunalens dom i mål T-300/16 Jindal Saw ska återkrävas av de myndigheter som gjorde återbetalningarna upp till det belopp som anges i artikel 1.2.

Artikel 3

Den slutgiltiga utjämningstull som införs genom artikel 1 ska också uppbäras på import som registreras i enlighet med kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1250 om att göra viss import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien föremål för registrering, till följd av återupptagandet av undersökningen för att genomföra domarna av den 10 april 2019 i målen T-300/16 och T-301/16 avseende genomförandeförordningar (EU) 2016/387 och (EU) 2016/388 om införande av en slutgiltig utjämningstull respektive en slutgiltig antidumpningstull på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien.

Artikel 4

Tullmyndigheterna åläggs härmed att upphöra med den registrering av import som infördes genom artikel 1.1 i genomförandeförordning (EU) 2019/1250, som ska upphöra att gälla.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 april 2020.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande